

der pålignes medlemsstaterne, og hvoraf Danmark skal udrede 0,74 pct. eller \$ 293 336.

Budgettet vedtoges mod de 5 øststaters stemmer.

3. Påligningskalaen for medlemsbidrag.

(Dagsordenens punkt 41).

Ved den nye medlemsbidragsskala for 1955 gennemføres forhøjelser i bidragsprocenten for en række medlemsstater, deriblandt ligesom i de foregående år Sovjetunionen, Hviderusland og Ukraine. Blandt de lande, hvis bidragsprocent nedsættes, er Argentina, Brasilien, Storbritannien, Danmark (fra 0,78 til 0,74 pct.) og Sverige (fra 1,65 til 1,59 pct.). Fra øststaternes side blev der ligesom i fjor anket over de skete forhøjelser. Det hævdedes, at det var uretfærdigt at forhøje medlemsbidraget for lande, der havde lidt så meget under krigens ødelæggelser samtidig med, at man nedsatte Storbritanniens kvote. Endvidere blev det gjort gældende, at USAs bidrag var urimelig lavt både i betragtning af landets økonomiske stilling og de direkte fordele, som USA har af FN's hovedsæde i New York.

Et sovjetrussisk forslag om at lade det have sit forblivende ved den hidtidige bidragsskala forkastedes imidlertid mod østblokkens 5 stemmer, hvorpå den nye bidragsskala vedtoges, ligeledes mod de 5 øststaters stemmer. Fra flere sider udtaltes imidlertid håb om, at det ville være muligt at nå frem til en bidragsskala af mere varig karakter, så man kunne undgå de årlig tilbagevendende diskussioner om ændringer i procentsatserne.

En stor del af drøftelserne drejede sig om de på 3. plenarforsamling vedtagne principper, hvorefter intet land (USA) må bidrage med mere end $\frac{1}{3}$ til FN's samlede udgifter og bidraget pr. indbygger ikke for noget land må overstige bidraget pr. indbygger for det land, der betaler det største bidrag. Denne regel har bl. a. betydning for Canada og Sverige, og Canadas delegerede stillede et forslag om i al fald at fastholde Canadas bidragsprocent på dets nuværende niveau.

Forslaget vedtoges såvel i 5. udvalg som i plenarforsamlingen, idet dog henholdsvis 18 og 7 lande afholdt sig fra at stemme,

deriblandt den danske delegerede, kontorchef Friis, der udtalte betænkelighed ved en beslutning af denne art, som ville betyde, at hovedkriteriet for bidragsfastsættelsen, den relative betalingsevne målt gennem hvert lands samlede nationalindkomst, ikke fuldtud ville komme til anvendelse.

4. Beskatning af FN-funktionærer.

(Dagsordenens punkt 38).

I forbindelse med budgetbehandlingen fremsatte generalsekretæren et forslag om oprettelse af et skatteudligningsfond, hvorved man vil opnå, at de betydelige skattebeløb, som FN hvert år må udrede for funktionærer, der ikke er fritaget for beskatning i deres hjemland, fremtidig ikke bæres af organisationen, men fordeles forholdsmæssigt på de lande, i første række USA, der udøver denne form for beskatning.

Den amerikanske delegerede betegnede forslaget som et forsøg på at omgå medlemsstaternes ret til frit at bestemme, om de ved tiltrædelse af konventionen vedrørende immuniteter og privilegier for FN vil tilstå deres i FN ansatte statsborgere den omhandlede skattefrihed. Hans regering erkendte imidlertid, at andre lande har grund til klage over at måtte bidrage til betaling af skatter, der pålignes amerikanske funktionærer i FN, og ville derfor under forudsætning af, at generalsekretærens plan udsattes et år, være villig til i den mellemliggende tid at tage det foreliggende skatteproblem op til alvorlig overvejelse med henblik på at finde en tilfredsstillende løsning.

På forslag af Holland vedtoges det herefter mod øststaternes 5 stemmer at udsætte eventuelle forholdsregler til næste plenarforsamling og at opfordre generalsekretæren til i mellemtiden at fortsætte sine forhandlinger med de medlemsstater, der endnu ikke har tiltrådt ovennævnte konvention, med henblik på at opnå den ønskede skattefrihed.

5. FN's administrative domstol.

(Dagsordenens punkt 48).

Ved 5. udvalgs påbegyndelse af behandlingen af den internationale domstols resopsum vedrørende de af FN's administrative domstol fastsatte erstatninger til afskedigede